

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 533/2021
19.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Биљане Синановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Далибора Цветковића и др, због кривичног дела убиство у саизвршилаштву у покушају из члана 113. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Цветковића – адвоката Стевана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр.27/20 од 29.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.130/21 од 11.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 19. маја 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Цветковића – адвоката Стевана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр.27/20 од 29.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.130/21 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К бр.27/20 од 29.12.2020. године, окривљени Далибор Цветковић и Ивица Весић, оглашени су кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. и члана 30. КЗ, а окривљени Далибор Цветковић и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па пошто су окривљеном Далибору Цветковићу претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 113. у вези члана 33. и члана 30. КЗ казна затвора у трајању од шест година и шест месеци, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од две године, окривљени је на основу члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година, док је окривљени Ивица Весић осуђен на казну затвора у трајању од пет година и шест месеци. У ове казне, окривљенима је урачунато време

provedeno у притвору од 06.06.2019. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу уплате износ од 200.003,91 динар, те да суду на име трошкова кривичног поступка окривљени Далибор Цветковић уплати износ од 21.015,05 динара, а окривљени Ивица Весић износ од 28.141,89 динара, као и да на на име паушала суду уплате износе од по 10.000,00 динара сваки, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Окривљени су обавезани и да оштећеном АА на име трошкова кривичног поступка уплате износе од по 52.500,00 динара сваки, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.130/21 од 11.03.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Ивице Весића и његовог браниоца – адвоката Војкана Милићевића, као и жалба браниоца окривљеног Далибора Цветковића – адвоката Стевана Марковића, а пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр.27/20 од 29.12.2020. године, потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Далибора Цветковића – адвокат Стеван Марковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ и осудити га на блажу казну, или тако што ће га ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правоснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Цветковића указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, бранилац у захтеву истиче да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, и то на изјави окривљеног Далибора Цветковића датој пред Вишим јавним тужиоцем у Крушевцу дана 07.06.2019. године. Према наводима захтева, ова изјава дата је под околностима које је искључују као релевантан доказ, обзиром да се приликом саслушања пред Вишим јавним тужиоцем окривљени налазио у тешком психичком стању, односно у стању тешке апстиненцијалне кризе, при чему је од стране поступајућег заменика Вишег јавног тужиоца у Крушевцу био условљен да може да добије терапију која се даје хероинским зависницима тек након давања изјаве, што је супротно одредбама члана 9. ЗКП, обзиром да је на овај начин извршен притисак на вољу и свест тада осумњиченог Далибора Цветковића.

Изложени наводи су, по оцени овога суда, неосновани. Наиме, истоветни наводи истакнути су и у жалби браниоца окривљеног Далибора Цветковића – адвоката Стевана Марковића, изјављеној против првостепене пресуде, и били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену, па како је овај суд у својој одлуци Кж1 бр.130/21 од 11.03.2021. године на страни 3 став 2 и страни 4 став 1 и 2 изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да исказ окривљеног Далибора Цветковића није дат супротно одредбама члана 9. ЗКП, које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Поред тога, према ставу браниоца окривљеног, незаконит доказ представља и налаз и мишљење вештака неуропсихијатријске струке Ружице Милошевић од 01.07.2019. године. Међутим, бранилац окривљеног не наводи у чему се конкретно састоји незаконитост наведеног доказа, односно да ли је доказ незаконит сам по себи или по начину његовог прибављања, већ својим наводима у суштини оспорава стручност и кредибилитет наведеног вештака, истичући да је ово вештачење мањкаво и да вештак није прибавио, нити користио документацију о историји психијатирског лечења окривљеног и медицинску документацију о његовом лечењу од притварања до обављања вештачења, што је оспоравање оцене доказа па ове наводе захтева суд није разматрао.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд нашао је да правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, обзиром да су засноване на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати.

По оцени овога суда, неосновано се истим захтевом указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. С тим у вези, у захтеву се наводи да су и првостепени, а и другостепени суд потврђивањем првостепене пресуде, погрешно квалификовали радње окривљеног као кривично дело убиство у покушају, обзиром да код окривљеног није постојала намера да оштећеног лиши живота, већ је хитац испалио у правцу ногу оштећеног у намери да га заплаши, не идући за тим да га тешко телесно повреди или усмрти, а због чега се према ставу браниоца у његовим радњама стичу битни елементи

кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ, а не кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, због ког је оглашен кривим.

Супротно изложеним наводима захтева, Врховни касациони суд налази да се у радњама окривљеног, описаним у изреци првостепене пресуде, стичу сви битни елементи кривичног дела убиства у покушају, у саизвршилаштву из члана 113. у вези са чланом 33. и 30. КЗ.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени Далибор Цветковић је заједно са окривљеним Ивицом Весићем, у урачунљивом стању, по претходно постигнутом договору да лише живота оштећеног АА, свестан забрањености дела, чије је извршење хтео, након што га је окривљени Ивица Весић путничким аутомобилом довезао до зграде у којој станује оштећени и остао да га чека у возилу, отишао до зграде оштећеног и сачекао да изађе из ње, па када је оштећени изашао и кренуо низ степенице, пришао му је иза леђа, извадио пиштољ који је носио са собом и са удаљености од 3 – 4м у његовом правцу испалио четири метка, од којих су га три промашила, док га је један погодио у мишић леве потколенице, након чега је отрчао до паркираног возила.

Чињеница да је окривљени Далибор Цветковић по претходном договору са окривљеним Ивицом Весићем извршио предметно кривично дело, при чему је сачекао оштећеног да изађе из зграде у којој станује, пришао му иза леђа и са удаљености од 3- 4м испалио више метака, указује да је окривљени био свестан да на овај начин оштећеног може лишити живота и да је то и хтео, а дело није довршио само због тога што су три метка промашила оштећеног, док га је један метак погодио у мишић леве потколенице, при чему за постојање дела овде није релевантна тежина телесне повреде оштећеног.

Стога у радњама окривљеног, а како то правилно закључују и првостепени и другостепени суд у својим одлукама, стоје сви субјективни и објективни елементи кривичног дела убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. и члана 30. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим, а не битни елементи кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. КЗ, како то бранилац неосновано указује у поднетом захтеву.

Стога је захтев и у овом делу одбијен као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић